

Witajcie w naszej klasie!

Umiejętności ucznia:

- witanie się z kolegą/koleżanką i z osobą dorosłą
- odpowiadanie na pytanie *Skąd jesteś?* i pytanie innych o kraj pochodzenia
- przedstawianie siebie i innych
- nazywanie przedmiotów w klasie

Podstawowe słownictwo i struktury: Dzień dobry!

• Cześć! • Skąd jesteś? Jestem z(e) ... A ty? • Kto to jest? To jest ... • Mam na imię ... • koleżanki • koledzy • klasa • krzesło • ławka • tablica • kre-
da • Jak się masz? • Jak się macie? • Razem
uczymy się języka polskiego

Materiały: podręcznik (str. 4–5) • CD 1 (ścieżki 02–03, 06–09) • zeszyt ćwiczeń (str. 4–5) • karty obrazkowe z portretami dzieci (Ania, Paweł, Allan i Maria), nauczyciela (pan Janusz) i Smokusia • materiały do kopiowania 1 i 2 • kolorowe kredki • nożyczki • klej • spinacz (2 sztuki) do zamocowania skrzydeł Smokusia

ROZPOCZĘCIE LEKCJI (CD 1/02, 03)

- Witamy się z dziećmi, a następnie odtwarzamy nagranie z piosenką na powitanie, którą dzieci już dobrze znają, ponieważ rozpoczynała ona zawsze lekcje języka polskiego z wykorzystaniem podręcznika „Lubię polski! 1” (ścieżka 02). Dzieci słuchają nagrania i powtarzają słowa piosenki za wykonawcami lub też śpiewają ją od razu samodzielnie przy akompaniamencie muzyki (ścieżka 03).

Transkrypcja nagrania:

Piosenka na powitanie

*Dzień dobry! Dzień dobry!
Witamy wszystkich Was!
Dzień dobry! Dzień dobry!
Już lekcje zacząć czas!
Zacząć czas! Zacząć czas!*

- Przedstawiamy uczniom nowych bohaterów podręcznika „Lubię polski! 2”. Demonstrujemy karty obrazkowe z portretami dzieci (Ania, Paweł, Allan i Maria) i nauczyciela (pan Janusz) mówiąc: *To jest Ania/Paweł/pan Janusz* itd. Pokazujemy także kartę ze Smokusiem, którego dzieci znają bardzo dobrze. Sprawdzamy, czy dostrzegają różnicę w obecnym wyglądzie tej postaci (skrzydła). Na koniec prosimy, by dzieci przywitały się z bohaterami. Zwracamy uwagę na oficjalną i nieoficjalną formę pozdrowień (Cześć! Dzień dobry!). Wcie-

lając się w postaci z kart obrazkowych, nauczyciel odpowiada na pozdrowienia uczniów.

- Przypominamy sobie liczebniki, które dzieci już znają po polsku (1–10). Wspólnie odliczamy do dziesięciu, następnie nauczyciel pokazuje na palcach liczby w przypadkowej kolejności, a uczniowie głośno podają ich nazwy. Na koniec prosimy, by dzieci zapisały na kartkach lub w zeszytach liczby, które im dyktujemy (kolejność liczb dowolna).
- Otwieramy podręcznik i prosimy dzieci, by zrobiły to samo: *Otwórzcie książki. Strona numer 4.* Uczniowie znają już liczebniki 1–10, dlatego nie powinni mieć trudności ze zrozumieniem polecenia i samodzielnym znalezieniem odpowiedniej strony. Jednak, jeżeli jest taka potrzeba, dodatkowo pokazujemy jej numer na palcach lub zapisujemy na tablicy.

PRACA Z PODRĘCZNIKIEM

- » Dzieci przyglądają się ilustracji z ćwiczenia 1A i opisują ją, odpowiadając na pytania nauczyciela, np. *Kto to jest? Jak on/ona ma na imię? Co to jest? Czy oni jadą do szkoły? Czym oni jadą? Jaki kolor ma flaga? Jaki to kraj?* itp. Staramy się, by dzieci zidentyfikowały jak najwięcej elementów na obrazku, korzystając z poznanego dotąd słownictwa.

1A Posłuchaj, wskaż i powtórz (CD 1/06).

- » Zachęcamy uczniów, by próbowali odgadnąć, co mówią postacie na obrazku (np. *Jak masz na imię? Jak się nazywasz? Ile masz lat? Skąd jesteś?*). Chwalimy wszystkie pomysły.
- » Odtwarzamy nagranie z wypowiedziami dzieci, które są przedstawione na ilustracji. Uczniowie słuchają i wskazują na obrazku autorów wypowiedzi. Po drugim odsłuchu chórem powtarzają wypowiedzi za modelem. Możemy dodatkowo użyć pauzy, by dzieci miały dostatecznie dużo czasu na powtórzenie.

Transkrypcja nagrania:

Narrator: *Dzieci jadą do szkoły. W autobusie są: Ania, Paweł, Allan i Maria.*

Paweł: *Cześć! Skąd jesteś?*

Ania: *Cześć! Jestem z Polski. A ty?*

Paweł: *Ja jestem ze Stanów Zjednoczonych.*

Maria: *Cześć! Skąd jesteś?*

Allan: *Cześć! Jestem z Australii. A ty?*

Maria: *Ja jestem z Meksyku.*

- » Wskazując na postacie z obrazka, ponownie pytamy uczniów *Skąd ona/on jest? Czy on/ona jest z ...?* Dzieci odpowiadają *On/Ona jest z ... Tak, on/ona jest z ... Nie, on/ona nie jest z ...* itd.
- Prosimy, by każde dziecko wybrało sobie jedną postać z obrazka w ćwiczeniu 1A (Ania, Paweł, Allan lub Maria).

Dzieci wcielają się w rolę tej postaci, nie zdradzając jednak jej imienia. Uczniowie poruszają się swobodnie po klasie, zadając sobie wzajemnie tylko jedno pytanie *Skąd jesteś?* Zapytane dziecko odpowiada, np. *Jestem z Meksyku*. Na tej podstawie osoba pytająca odgaduje imię wybranej przez kolegę/koleżankę postaci (*Masz na imię Maria!*). Można zaznaczyć na tablicy, ilu uczniów wybrało daną postać, by ogłosić, która z nich okazała się najbardziej popularna w klasie.

- Na koniec zadajemy uczniom pytanie o kraj pochodzenia ich samych oraz członków ich rodziny, mówiąc *Ja jestem z(e) Polski/Stanów Zjednoczonych/Korei itd. A ty skąd jesteś? Skąd jest twoja mama/tata/babcia/dziadek...?* Dzieci odpowiadają.

1B Posłuchaj i powiedz (CD 1/07).

- » Wracamy do pracy z podręcznikiem (Otwórzcie książki. Strona numer 4). Wskazujemy na kolejnych bohaterów podręcznika, mówiąc *To jest Kuba/Bartek/Krzyś/Zosia/Karolinka*, a następnie odtwarzamy nagranie z wypowiedzi Kuby, który przedstawia swoich kolegów i swoje koleżanki. Uczniowie najpierw tylko słuchają i przyglądają się fotografii. Po drugim odsłuchu powtarzają kolejne fragmenty wypowiedzi Kuby. Możemy dodatkowo użyć pauzy, by dzieci miały dostatecznie dużo czasu na powtórzenie.

Transkrypcja nagrania:

Kuba: Cześć! Mam na imię Kuba. To są moje koleżanki: Zosia i Karolinka. A to są moi koledzy: Bartek i Krzyś. Razem uczymy się języka polskiego!

- Przygotowujemy dla dzieci kartki, na których narysują one portrety swoich kolegów i koleżanek z klasy (materiały do kopiowania 1). Dzieci samodzielnie decydują, ile osób przedstawią na rysunku. Kiedy prace zostaną zakończone, uczniowie piszą po śladzie krótki tekst (*Razem uczymy się języka polskiego*), a następnie prezentują swoje rysunki, przedstawiając kolegów/koleżanki, którzy się na nich pojawili (*To są moi koledzy: [imiona dzieci]/To są moje koleżanki: [imiona dzieci]*).

1C Posłuchaj i wskaż (CD 1/08, 09).

- Otwieramy podręcznik i prosimy dzieci, by zrobiły to samo: *Otwórzcie książki. Strona numer 5*. Uczniowie znają już liczebniki 1–10, dlatego nie powinni mieć trudności ze zrozumieniem polecenia i samodzielnym znalezieniem odpowiedniej strony. Jednak, jeżeli jest taka potrzeba, dodatkowo pokazujemy jej numer na palcach lub zapisujemy na tablicy.
- » Zwracamy się do dzieci: *Posłuchajcie historyjki*. Wskazujemy na wybrane scenki i przygotowujemy je do wysłuchania nagrania, mówiąc: *To jest historyjka o dzieciach, Smokusiu i panu Januszu. Dzieci są w szkole. Teraz wchodzi do klasy*.

- » Dzieci, przyglądając się poszczególnym scenkom, wyobrażają sobie całą historyjkę i po polsku lub (jeżeli jest taka potrzeba) w języku, który znają lepiej w prosty sposób opisują obrazki.

- » Odtwarzamy nagranie (ścieżka 08). Dzieci słuchają i śledzą tekst historyjki w książkach, wodząc palcem po kolejnych scenkach. Po pierwszym odsłuchu prosimy uczniów o głośne powtórzenie zapamiętanych słów lub fragmentów wypowiedzi. Wskazując na poszczególne scenki w historyjce, zadajemy także dodatkowe pytania, sprawdzające stopień zrozumienia historyjki, np. *Gdzie są dzieci? Jak on/ona ma na imię? Czyje to (jest) krzesło? Co to jest? Co on/ona mówi? Kto ma skrzydła? Kto to jest?* itp.

Transkrypcja nagrania (wersja I):

Scenka 1

Narrator: *To jest historyjka o dzieciach i Smokusiu. Dzieci wchodzi do klasy. Tutaj uczą się języka polskiego.*

Dzieci: *Nasza klasa!*

Scenka 2

Paweł: *To jest moje krzesło i moja ławka.*

Scenka 3

Maria: *A to jest nasza tablica i nasza kreda.*

Scenka 4

Narrator: *Nagle do klasy wlatuje... Smokuś.*

Smokuś: *Cześć! Jak się macie?*

Scenka 5

Narrator: *Paweł jest bardzo zaskoczony...*

Paweł: *Smokusiu! To naprawdę ty?!*

Smokuś: *Tak! To ja! Teraz mam skrzydła.*

Scenka 6

Narrator: *Do klasy wchodzi pan Janusz. Pan Janusz jest nauczycielem.*

Nauczyciel: *Dzień dobry! Usiądźcie! Zaczynamy lekcję.*

Dzieci: *Dzień dobry!*

- » Odtwarzamy drugą wersję nagrania, w którym układ scenek jest niezgodny z kolejnością obrazków w podręczniku (ścieżka 09). Zadaniem dzieci jest słuchanie i wskazywanie właściwych obrazków.

Transkrypcja nagrania (wersja II):

Scenka 4

Narrator: *Nagle do klasy wlatuje... Smokuś.*

Smokuś: *Cześć! Jak się macie?*

Scenka 1

Narrator: *To jest historyjka o dzieciach i Smokusiu. Dzieci wchodzi do klasy. Tutaj uczą się języka polskiego.*

Dzieci: *Nasza klasa!*

Scenka 6

Narrator: Do klasy wchodzi pan Janusz. Pan Janusz jest nauczycielem.

Nauczyciel: Dzień dobry! Usiądźcie! Zaczynamy lekcję.

Dzieci: Dzień dobry!

Scenka 2

Paweł: To jest moje krzesło i moja ławka.

Scenka 3

María: A to jest nasza tablica i nasza kreda.

Scenka 5

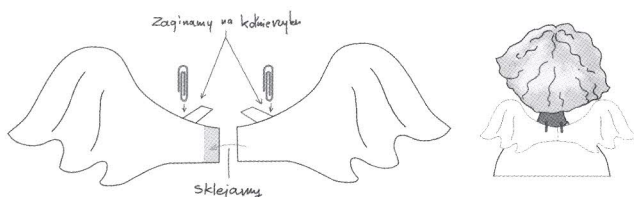
Narrator: Paweł jest bardzo zaskoczony...

Paweł: Smokusiu! To naprawdę ty?!

Smokuś: Tak! To ja! Teraz mam skrzydła.

» Ponownie odtwarzamy nagranie. Dzieci powtarzają wypowiedzi z dialogów, starając się naśladować sposób ich artykułowania i intonację.

- Uczniowie odgrywają w klasie scenki, które pojawiły się w historyjce. Przydzielamy im role, pytając Kto chce być ...? (postać z historyjki) i prosimy, by starały się w sposób jak najwierniejszy odtworzyć kolejne scenki. Aby każde dziecko mogło uczestniczyć w zabawie, można ją powtórzyć, zmieniając odtwórców poszczególnych ról. Rolę narratora przyjmuje nauczyciel lub jedno z dzieci. Dziecko, które wciela się w rolę Smokusia, zakłada przygotowane wcześniej przez nauczyciela skrzydła (materiały do kopiowania 2).

ZAKOŃCZENIE LEKCJI (CD 1/04, 05)

- Podsumowujemy razem z dziećmi pracę na lekcji. Używając języka polskiego lub (jeżeli jest taka potrzeba)

języka, który dzieci znają lepiej, wspólnie zastanawiamy się, jakie nowe umiejętności zdobyły, czego się nauczyły, a co jeszcze muszą poćwiczyć, co im się podobało lub nie podobało. Zachęcamy je, by posłuchały w domu historyjki, którą poznały na lekcji i opowiedziały ją rodzicom, dziadkom lub rodzeństwu.

- Odtwarzamy nagranie z piosenką na pożegnanie, którą dzieci już dobrze znają, ponieważ kończyła ona zawsze lekcję języka polskiego z wykorzystaniem podręcznika „Lubię polski! 1” (ścieżka 04). Dzieci słuchają nagrania i powtarzają słowa piosenki za wykonawcami lub śpiewają ją od razu samodzielnie przy akompaniamencie muzyki (ścieżka 05).

Transkrypcja nagrania:

Piosenka na pożegnanie

Do widzenia! Do widzenia!

Żegnamy wszystkich Was!

Do widzenia! Do widzenia!

Już lekcję kończyć czas!

Kończyć czas! Kończyć czas!

PRACA Z ZESZYTEM ĆWICZEŃ

- 1A Zadaniem uczniów jest połączenie postaci z flagą kraju, z którego ona pochodzi, a następnie głośne nazwanie tego kraju i/lub odpowiedzenie na pytanie: Skąd on/ona jest? On/Ona jest z(e) ... (**klucz:** 1 – Ona jest ze Stanów Zjednoczonych; 2 – On jest z Polski; 3 – Ona jest Meksyku; 4 – On jest z Australii).
- 1B Dzieci odnajdują ukryte w tabeli imiona bohaterów historyjki obrazkowej z podręcznika (ćw. 1C) i zakreślają je.
- 1C Labirynt – zadaniem dzieci jest odnalezienie drogi do krzesła, które należy do Zuzi (**klucz:** krzesło w lewym górnym rogu).
- 1D Uczniowie ćwiczą znajomość polskiego alfabetu, tając kolejno litery, które utworzą postać Smokusia, a następnie kolorują rysunek.

NOTATKI